

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่นิยมใช้ในการสื่อสารกันอยู่ทั่วโลก ซึ่งผู้คนทั่วไปใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร ช่วยให้คนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้รู้เรื่องหรือมีความเข้าใจที่ตรงกัน ปัจจุบันในประเทศไทยได้พัฒนาด้านภาษาอังกฤษ โดยมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่จะช่วยให้คนไทยสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวหรืออาศัยอยู่ในประเทศไทยได้ การเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นอย่างมากที่นักเรียนสามารถที่จะนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ทักษะ เป็นทักษะภาษาอังกฤษที่สำคัญและมีความหมายในการเรียนทุกระดับ

การสอนเขียนและอ่านภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่ช่วยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประสบผลสำเร็จ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถฟัง พูด และเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง การเรียนการสอนเขียนและอ่านในประเทศไทย ในปัจจุบันยังประสบปัญหาอยู่มากในระดับการเขียน และการอ่านภาษาอังกฤษ ดังวิจัยของกมลวัฒน์ ครุฑแก้ว(2523 : 30) พบว่าในการเขียนและการอ่านนั้น เด็กไม่ได้รับการพัฒนาการเขียนและอ่านเท่าที่ควรคือไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน แปลความ ตีความ และขยายความไม่ได้ จึงไม่สามารถเขียนได้ นอกจากนี้ พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2521 : 72-78) ได้สรุปปัญหาเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเขียนและอ่านภาษาอังกฤษเท่าที่ควรว่า ด้านตัวครู นั้นจะเกี่ยวกับครูใช้วิธีสอนการเขียนและอ่านไม่เหมาะสม มุ่งแต่ยึดตัวครูเป็นศูนย์กลาง ด้านตัวนักเรียน นั้นเกี่ยวกับระดับความรู้ความสามารถ ความเอาใจใส่ ทักษะคิดที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจในบทเรียนหรือเรื่องที่อ่าน เขียนไม่ได้ จึงเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียนและทำให้ความเข้าใจในการเขียนและอ่านลดน้อยลง

จากการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ทักษะการอ่านและการเขียนมีปัญหาหลายประการ มีนักการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องหลายๆ คนได้พยายามแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการอ่าน เช่น อุบลวรรณ ปรงวนิชพงษ์ (2551: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการอ่านให้คล่อง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 40 คน ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการอ่านให้คล่องมีค่าเท่ากับ 81.97/8475 ถือว่ามีประสิทธิภาพดีและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนอกจากนี้โสภิตา โตไร่(2557:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย จำนวน 19

คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพดีขึ้น

จากการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเลยพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 พบว่านักเรียนไม่สามารถอ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้ จำนวน 20 คน จึงเป็นปัญหาส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. สภาพปัจจุบันและปัญหา

จากการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยได้ทำการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 ,3/5, 3/6, 3/7, 3/8, 3/9 จำนวน 293 คน ปรากฏว่าผลการสอบหลังเรียน เรื่องทักษะภาษาอังกฤษอ่านและการเขียน พบว่านักเรียนมีผลการเรียนต่ำ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.33

3. แนวทางการแก้ปัญหา

ผู้วิจัยให้นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ทั้ง 16 คน เรียนซ่อมเสริมจำนวนเป็นชั่วโมงหลังเลิกเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การท่องเที่ยวจังหวัดเลย แล้วทำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การท่องเที่ยวจังหวัดเลย จำนวน 1 ชุด โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนและให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อดูความก้าวหน้าของนักเรียน โดยใช้เวลา 10 วัน 10 ชั่วโมง

4. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะ เรื่อง การท่องเที่ยวจังหวัดเลย
2. เพื่อพัฒนาการเรียนของนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ เรื่อง ทักษะภาษาอังกฤษอ่านและการเขียน ให้มีผลการเรียนสูงขึ้นโดยการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การท่องเที่ยวจังหวัดเลย

5. สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การท่องเที่ยวจังหวัดเลย หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน

6. นิยามศัพท์

แบบฝึกทักษะ หมายถึงสื่อการเรียนการสอนที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นแบบฝึกทักษะ ที่นักเรียนได้ฝึกเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม

ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลการเรียนรู้ จากการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การท่องเที่ยวจังหวัดเลย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การท่องเที่ยวจังหวัดเลย
2. ได้รูปแบบการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
3. ได้สื่อและนวัตกรรมแบบฝึกทักษะที่ดีและมีประสิทธิภาพ
4. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษการอ่านและการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการท่องเที่ยวจังหวัดเลย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยลำดับเนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
- 2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
- 2.3 เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านจะทำให้ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน ก่อให้เกิดความเข้าใจแนวคิด อารมณ์ และจินตนาการได้ นอกจากนี้ การอ่านยังมีบทบาทสูงสุดในการเล่าเรียนด้วยเหตุนี้ นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักภาษาศาสตร์ หลายท่านให้ความเห็นเกี่ยวกับความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

บันลือ พฤษะวัน (2545) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่าน คือ การผสมเสียงของตัวอักษรหรือสะกดตัวผสมคำ ซึ่งระยะหนึ่งเรียกว่า “อ่านออก” เพื่อมุ่งให้อ่านหนังสือได้ถูกต้อง แตกฉาน ขยายประสบการณ์ในการอ่านคำโดยตรง

2. การอ่าน เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษรออกเสียงเป็นคำ เป็นประโยค ทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ซึ่งผู้ฟังฟังแล้วรู้เรื่อง เรียกว่า “อ่านได้”

3. การอ่าน เป็นการใช้เทคนิคการจำรูปคำ (word's figuration) เข้าใจรูปประโยคแล้วสรุปเรื่องราว เข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนสื่อความคิดมายังผู้อ่าน คือ อ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านได้ เรียกว่า “อ่านเป็น”

1. การอ่าน เป็นการพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านใช้ความสามารถหลายๆ ด้าน นับตั้งแต่การสังเกต การจำรูปคำ การใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความ ตีความ หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี ตลอดจนนำสิ่งที่อ่านมาใช้เป็นประโยชน์ เป็นแนวคิด แนวปฏิบัติได้ดี

สุปราณี ดาราฉาย และคณะ (2535), หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (อ้างถึงในนภดล จันทร์เพ็ญ. 2534, หน้า 73), โกชัย สาริกบุตร (2519, หน้า 17) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้เหมือนกันว่า การอ่านเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ดังนั้นหัวใจของการอ่านอยู่ที่ความเข้าใจความหมายของคำ

ประเทิน มหาจันทร์ (2534) และ สุขุม เฉลยศัพท์ (2531, หน้า 27) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้อย่างสอดคล้องกันว่า การอ่านเป็นกระบวนการในการค้นหาเพื่อแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์อื่นๆ ที่ใช้แทนความคิดเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้อ่าน นอกจากนี้แล้วการอ่านยังเป็นการรวบรวม การตีความหมาย และการประเมินความคิดเหล่านั้นเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้อ่าน การอ่านถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในด้านศิลปะเกี่ยวกับภาษาศาสตร์

จากที่กล่าวมาทั้งหมดพอสรุปได้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการในการแปลความหมายจากภาพ จากสัญลักษณ์ต่างๆ จากตัวอักษร หรือเรื่องราวออกมาเป็นความคิด โดยอาศัยการรวบรวมและตีความหมายจากการอ่าน เพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจเป็นสำคัญ และการอ่านจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้อ่านเป็นสำคัญ

2.1.2 จุดมุ่งหมายในการอ่าน

นักภาษาศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านออกเป็นข้อๆ ไว้ดังนี้

พันธุ์ทิพา หลายเลิศบุญ (2535) สมพร มั่นตะสูตร (2534) และชูลี อินมั้น (2533) มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า **จุดมุ่งหมายของการอ่านคือ**

1. อ่านเพื่อรอบรู้

การอ่านเพื่อรอบรู้มีวัตถุประสงค์ย่อยๆ 6 ประเด็น คือเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ การอ่านเพื่อตอบปัญหาที่ข้องใจอยู่ การอ่านเพื่อค้นหาความรู้ต่างๆ ทั้งโดยย่อและอย่างละเอียด การอ่านเพื่อรับรู้ข่าวสาร ข้อเท็จจริง การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเพื่อเขียนตำราวิชาการ อ่านเพื่อรวบรวมข้อมูลนำมาทำรายงาน ทำการวิจัย เผยแพร่ในหมู่นักวิชาการ ผู้สนใจทั่วไปอันเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมเป็นการอ่านเพื่อต้องการรู้ในสิ่งที่ผู้อ่านเป็นปัญหาหรือต้องการให้ความรู้ของตนเองออกเิงหรือต้องการเพื่อประกอบอาชีพ การอ่านจึงเน้นถึงความรู้ในวิทยาการแขนงต่างๆ

2. อ่านเพื่อความคิด

การอ่านเพื่อให้เกิดความคิด เป็นการอ่านที่แสดงทัศนะที่ได้จากการอ่านวัสดุสิ่งพิมพ์ ซึ่งได้แก่ บทความ บทวิจารณ์ บทวิจัยต่างๆ การอ่านลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดสำคัญการจัดลำดับขั้นแนวความคิดของผู้เขียนพร้อมทั้งพิจารณาหาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้นขึ้นมา

3. อ่านเพื่อความบันเทิง

เป็นการอ่านหนังสือเพื่อการพักผ่อน ผ่อนคลายอารมณ์และเป็นการอ่านที่ช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความคิด ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้น นิทาน นิยาย นวนิยาย บทละคร ทั้งระดับที่เป็นวรรณกรรม หรือวรรณคดี โดยมีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อความเรีงรมย์เป็นสำคัญ

4. อ่านเพื่อหาความคิดแปลกใหม่

เป็นกระบวนการให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในตัวผู้อ่าน เช่น การอ่านผลการทดลอง การค้นคว้าวิจัย และการเสนอความคิดใหม่ในหนังสือต่างๆ ซึ่งอาจหาได้ทั้งจากหนังสือสารคดีและบันเทิงคดี

5. การอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การอ่านเป็นการพัฒนาความรู้ความคิดและทัศนคติได้ดียิ่งขึ้น ผู้รักการอ่านจึงเป็นคนทันสมัย น่าคบ สามารถที่จะเข้าร่วมสนทนากับทุกคนชั้น เพราะรับรู้ข่าวสารและพร้อมที่จะแลกเปลี่ยนความรู้ข่าวสารกับผู้อื่นได้ เนื่องจากการอ่านมากย่อมทำให้รู้มาก ทำให้บุคคลเป็นที่ยอมรับของสังคม เนื้อหาข่าวสารบางประการในหนังสือจะทำให้ผู้อ่านนำมาปรับปรุงบุคลิกภาพของตนได้เป็นอย่างดี การอ่านจึงช่วยพัฒนาบุคลิกภาพได้เป็นอย่างดี

6. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่นๆ

เป็นการอ่านที่ใช้ในการช่วยชดเชยความต้องการของคนเราที่ยังขาดอยู่ เช่น ความต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม การอ่านจึงมีส่วนช่วยชดเชยความต้องการโดยผู้อ่านใช้หนังสือในการแก้ปัญหาของตนเองเพื่อขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่หรือเพื่อสร้างภาพอารมณ์ที่ต้องการ เช่น เมื่อเกิดความรู้สึกเหนื่อย กลุ่มใจ ผู้อ่านมักจะไปฟังหนังสือเบาๆ เรื่องที่เคยรู้จัก หรือเคยอ่านสนุกมานานมาอ่าน แต่บางครั้งก็อยากจะทำเรื่องใหม่ๆ แนวทางใหม่ๆ เพื่อปรับตัวให้เข้ากับวิถีการดำรงชีวิต

Harris and Sipay (1979) แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านออกเป็น 3 ประการ คือ

1. เพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน
2. เพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านมีมากมาย เช่น อ่านเพื่อความรู้ เพื่อความบันเทิง เพื่อหาความคิดที่แปลกใหม่ หรือเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ อ่านเพื่อจับใจความ ซึ่งแต่ละอย่างก็มีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้อ่านที่ต้องการค้นหาสิ่งที่เป็นเป้าหมายในการอ่านในครั้งนั้น

2.1.3 ประเภทของการอ่าน

ทิพวัลย์ มาแสง (2532) และ ฉวีวรรณ บุญยะกาญจน (2523, อ้างถึงใน ลมโชย ด่านขุนทด, 2544) ได้แบ่งประเภทของการอ่านอย่างกว้างๆ ไว้ด้วยกัน 2 ประเภท คือ การอ่านในใจ (Silent Reading) และการอ่านออกเสียง (Oral Reading)

1. การอ่านในใจ (Silent Reading)

การอ่านในใจ เป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิดโดยตรง โดยผู้อ่านมีจุดมุ่งหมายจะจับใจความอย่างรวดเร็ว รู้เรื่องเร็ว และถูกต้อง การอ่านในใจช่วยให้เข้าใจเนื้อความได้เร็วกว่าการอ่านออกเสียง เพราะผู้อ่านไม่ต้องแบ่งสมองไว้สำหรับการแปลงความคิดออกมาเป็นเสียง เมื่อเบื่อก็กินหยุดพักได้ หลักสำคัญของการอ่านในใจ คือ ความแม่นยำในการจับตาดูตัวหนังสือ การเคลื่อนสายตา จากคำต้นวรรคไปสู่คำท้ายวรรค และการแบ่งช่วงระหว่างวรรคหนึ่ง ผ่านไปสู่วรรคหนึ่ง ความแม่นยำในการกวาดสายตาเป็นสิ่งที่ต้องฝึกให้เร็ว จึงจะสามารถเก็บคำได้ครบ ทุกคำ การเปลี่ยนบรรทัดต้องคล่องแคล่ว เมื่อจบย่อหน้าหนึ่งควรหยุดคิดเล็กน้อย เพื่อสรุปความคิดว่าย่อหน้าที่อ่านจบลงกล่าวถึงอะไร เนื้อความสำคัญอยู่ที่ใด

2. การอ่านออกเสียง (Oral Reading)

การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านที่ต้องการความถูกต้องในเรื่องของเสียง เสียงสูงต่ำ

จึงหว่า การหยุดวรรคตอนให้ถูกต้องชัดเจน เป็นกระบวนการต่อเนื่องระหว่างสายตา สมองและ การเปล่งเสียงออกทางช่องปาก นั่นคือ สายตาจะต้องจับจ้องตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆ ที่เขียนไว้ แล้วสมองจะต้องประมวลให้เป็นถ้อยคำ จากนั้นจึงเปล่งเสียงออกมา การอ่านออกเสียงจะต้องเกี่ยวข้องกับผู้ฟังด้วย เพราะเป็นวิธีสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจกันได้ ภารกิจของผู้อ่านคือ อ่านสารเดิมที่มีผู้เขียนไว้แล้ว ถ่ายทอดไปสู่ผู้ฟัง โดยที่จะต้องพยายามรักษาสารเดิมเอาไว้ให้ได้ อย่างสมบูรณ์ที่สุด

ลักษณะของการอ่านออกเสียงที่ดี สรุปลงได้ดังนี้

1. ศึกษาเรื่องให้อ่านให้เข้าใจเสียก่อน
2. อย่าอ่านเร็วเกินไป หรือช้าเกินไป
3. แบ่งประโยคเป็นข้อความสั้นๆ ได้อย่างเหมาะสม
4. ต้องรู้จักเน้นเสียงพอเหมาะแก่เรื่อง
5. อ่านให้ดังพอที่จะได้ยินทั่วไป
6. อ่านให้คล่องชัดถ้อยชัดคำ
7. รู้จักวิธีอ่านเรื่องตามประเภทของเรื่อง ซึ่งเรียกว่า อ่านตีบท
8. ผู้อ่านไม่ยกหนังสือหรือเอกสารที่อ่านบังหน้าตนเอง
9. ผู้อ่านควรวางสีหน้าให้เป็นปกติ มีอาการอันเป็นธรรมชาติ
10. อ่านให้ผู้อื่นฟังได้ทัน ต้องไม่เอาตนเองเป็นมาตรฐาน

วิธีวัดคุณภาพของการอ่านออกเสียง ควรอ่านหนังสือบางตอนหน้าชั้นเรียน หรืออ่านสู่กันฟังเป็นกลุ่มย่อย ช่วยกันวิจารณ์แก้ไข ถ้าติชมกันด้วยความจริงใจย่อมรู้ข้อบกพร่องได้ หรือใช้เครื่องบันทึกเสียง เพื่อนำมาฟังทบทวนค้นหาข้อบกพร่องกันได้อย่างละเอียดยิ่งขึ้น

2.1.4 การสอนอ่านออกเสียง (Teaching Pronunciation)

สมยศ เม่นแยม (2530) การสอนอ่านออกเสียงเป็นเรื่องสำคัญมากในการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเสียงในภาษาอังกฤษเหมือนกับเสียงในภาษาไทย การออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้พูดภาษาอังกฤษได้ดีเมื่อติดต่อกับเจ้าของภาษาจะทำให้เจ้าของภาษาอังกฤษเข้าใจ ซึ่งมีขั้นตอนการสอนอย่างน้อย 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ครูออกเสียงให้นักเรียนฟังและเขียนสัญลักษณ์(Symbol) บนกระดานดำหรือบัตรคำ
2. การให้นักเรียนแยกเสียงที่แตกต่าง (Different sound)
3. ครูออกเสียงให้นักเรียน แล้วนักเรียนออกเสียงตาม
4. นักเรียนออกเสียงเอง คือ อาจชี้ไปที่ตัวอักษร , สัญลักษณ์ หากนักเรียนออกเสียงผิด ครูแก้ไขให้ถูกต้อง

2.1.5 การวัดและประเมินผลด้านการอ่าน

เพื่อให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการวัดและประเมินผลความรู้ความสามารถที่มีความก้าวหน้าเพียงใดอยู่ตลอดเวลา การวัดและประเมินผลผลการอ่านของเด็กจึงมีประโยชน์มาก

นพคุณ บุญมาพิลา (2540) กล่าวว่า การประเมินผลผลการอ่านอย่างถูกต้องจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือประเมินผลผลการอ่านต่อไปนี้

1. การใช้ข้อสอบ มีทั้งแบบอัตนัยและปรนัย
2. การใช้แบบบันทึกวัดพฤติกรรมจากการสังเกต การซักถามหรือสัมภาษณ์

2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

2.2.1 ความหมายและความสำคัญของการเขียน

การเขียนเป็นการแสดงความคิด ความรู้สึก และความรู้ของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้อ่านเข้าใจความคิดของผู้เขียน

ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนไว้ว่า

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย์ (2523:134) การเขียนคือการเรียบเรียงความรู้ ความคิด ประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิด และจินตนาการออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร จะเป็นข้อความสั้น ๆ ทำนองคำขวัญร้อยแก้วสั้น ๆ หรือบทกวีนิพนธ์ก็ได้ ข้อเขียนต่างๆ เหล่านี้จะมีเอกภาพ มีความเป็นตัวของตัวเองทั้งในด้านความคิดและการใช้ภาษาเรียบเรียง

โรเบิร์ต ลาโด (1977:145) การเขียนคือ การสื่อความหมายด้วยอักษรของภาษา ซึ่งเป็นที่เข้าใจกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน การเขียนเป็นรูปแบบหนึ่งของการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย การเขียนโดยไม่ทราบความหมายไม่นับว่าเป็นการเขียน ถือเป็นเพียงจารึกตัวอักษรลงบนสิ่งใดสิ่งหนึ่งเท่านั้น การเขียนต้องเป็นการใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมาย ใช้วิธีเรียบเรียงใจความตามลักษณะโครงสร้างของภาษาที่ใช้แบบของการเขียนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียนนั้น ๆ ตลอดจนการใช้ถ้อยคำสำนวนโวหารได้อย่างถูกต้อง

จากความหมายของการเขียนดังกล่าวจึงพอสรุปได้ว่า การเขียนคือการสื่อความหมายโดยการเรียบเรียงความรู้ ความคิด และความรู้สึก ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เขียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน

3.3 เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ

3.3.1 ความหมายและความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกหรือแบบฝึกหัดเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะเพิ่มเติมขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัด ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2537 : 147)

สนอง คำศรี (2537 : 147) กล่าวว่า แบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนการสอน ดังนั้นแบบฝึกหัดจะมีลักษณะที่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน ความพอใจในการเรียนให้กับนักเรียน

ขจีรัตน์ หงส์ประสงค์ (2534) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ครูใช้ฝึกทักษะ หลังจากทีนักเรียนได้เรียนเนื้อหาจากบทเรียนแล้ว โดยสร้างขึ้นเพื่อเสริมทักษะให้แก่ นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนกระทำ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียน

วรสุดา บุญยไวโรจน์ (2536) กล่าวว่า แบบฝึกหัดเป็นสื่อการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา ทำความเข้าใจ ฝึกฝนจนเกิดแนวคิดที่ถูกต้อง และเกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

นอกจากนั้นแบบฝึกหัดยังเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ครูทราบว่าผู้เรียนหรือผู้ใช้แบบฝึกหัดมีความรู้ ความเข้าใจ ในบทเรียนและสามารถนำความรู้ที่ไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนมีจุดเด่นที่ควรส่งเสริมหรือจุดด้อย ที่ควรปรับปรุง แก้ไขตรงไหน อย่างไร แบบฝึกหัดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูทุกคนใช้ในการ ตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาทักษะของนักเรียนในวิชาต่างๆ

จากความเห็นของนักวิชาการดังกล่าว เกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของ แบบฝึกหัดหรือแบบฝึกหัดจึงพอสรุปได้ว่า แบบฝึกหัดหรือแบบฝึกหัด คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่งๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้ง เกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกหัดจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จ อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3.2 หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงการสร้างแบบฝึกคือขั้นตอนและหลักในการสร้างซึ่ง Seel & Glasgow (1990) ได้เสนอแนะไว้ว่า ในการจัดสถานการณ์ทางการเรียนการสอนนั้นสามารถกำหนดขอบเขตเนื้อหาจากหลักสูตร โดยกำหนดจากหน่วยการเรียนย่อย ๆ ไปสู่หน่วยการเรียนใหญ่ แต่อย่างไรก็ตามในการออกแบบการสอนหรือการสร้างแบบฝึกควรคำนึงถึงองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาที่คัดเลือกมาสร้างแบบฝึกต้องอิงจุดประสงค์รายวิชา
2. กลวิธีที่ใช้ในการสอนต้องอิงทฤษฎีและผลการวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้ว
3. การวัดต้องอิงพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้
4. รู้จักนำเทคโนโลยีมาใช้ประกอบเพื่อให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

นอกจากนี้ Bock (1993) ได้เสนอหลักในการสร้างแบบฝึกดังนี้

1. ก่อนที่จะสร้างแบบฝึกจะต้องกำหนดโครงร่างคร่าว ๆ ก่อนว่าจะเขียนแบบฝึกเกี่ยวกับเรื่องอะไร มีจุดประสงค์อย่างไร
2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะใช้สร้างแบบฝึก
3. เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกัน
4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน และเรียงกิจกรรมหรืองานที่นักเรียนต้องปฏิบัติจากง่ายไปหายาก
5. กำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ในแต่ละตอนให้เหมาะสมกับแบบฝึก
6. กำหนดเวลาที่จะใช้ในแบบฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสม
7. ควรประเมินผลก่อนและหลัง

นิภา เล็กบำรุง (2518 อ้างถึงใน กุศยา แสงเดช, 2545) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบฝึกดังนี้

1. แบบฝึกต้องแจ่มแจ้งและแน่น ครูจะต้องอธิบายวิธีทำให้ชัดเจน นักเรียนเข้าใจได้อย่างถูกต้อง และกำหนดขอบเขตให้แน่นอนไม่กว้างเกินไป
2. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของนักเรียน
3. แบบฝึกควรเป็นเรื่องที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว เพราะความรู้หรือ

ประสบการณ์เดิม ย่อมเป็นรากฐานของประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปได้ง่ายและสะดวกขึ้น

4. ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจความสำคัญของแบบฝึก เพื่อให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าอันเป็นเครื่องเร้าใจให้นักเรียนทำสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
  5. ครูต้องเร้าความสนใจของนักเรียนให้มีต่อแบบฝึกนั้น
  6. ครูเป็นผู้ตั้งปัญหาขึ้นและเป็นปัญหาที่ไม่ยากเกินความสนใจของนักเรียน แต่เร้าความอยากรู้อยากเห็น และยั่วยุให้นักเรียนอยากแก้ปัญหานั้น
  7. การให้นักเรียนรู้เค้าโครงก่อน จะเป็นเครื่องเร้าใจให้นักเรียนทำต่อไปจนสำเร็จ
  8. เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน แบบฝึกที่กำหนดให้นักเรียนเก่ง นักเรียนปานกลาง และนักเรียนอ่อนนั้น ควรยากง่ายต่างกัน แต่ถ้าหากให้แบบฝึกอย่างเดียวกัน ก็ควรพิจารณาด้านคุณภาพของแบบฝึกให้แตกต่างกัน หรือให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีเวลาทำมากกว่า
- จากที่กล่าวมาทั้งหมดหลักการสร้างแบบฝึกนั้นต้องคำนึงถึง หลักสูตร จุดประสงค์ การเรียนรู้ จึงคัดเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับหลักสูตรและจุดประสงค์ เพื่อนำไปสร้างแบบฝึก ซึ่งจะต้องมีรูปแบบที่หลากหลาย และสามารถสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนและที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ ภาระงานและกิจกรรมที่เลือกใช้ในแบบฝึกต้องสอดคล้องกับรูปแบบการสอน

3.3.3 รูปแบบของแบบฝึกทักษะ

สมเดช สีแสง, สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543 อ้างถึงใน กุศยา แสงเดช, 2545) กล่าวว่า รูปแบบของแบบฝึกควรมีความหลากหลายเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากทำ และได้เสนอรูปแบบของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบถูกผิด เป็นแบบฝึกที่เป็นประโยคบอกเล่าให้ผู้เรียนอ่านแล้วเลือกใส่เครื่องหมายถูกหรือผิดตามดุลยพินิจของผู้เรียน
2. แบบจับคู่ เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยคำถามหรือตัวปัญหาซึ่งเป็นตัวยืนไว้ในสมุดข่อยมีโดยมีที่ว่างไว้หน้าข้อ เพื่อให้ผู้เรียนเลือกหาคำตอบที่กำหนดไว้ในสมุดข่อยมาจับคู่กับคำถามให้สอดคล้องกัน โดยใช้หมายเลขคำตอบไปวางไว้ที่ว่างหน้าข้อคำถาม หรือจะใช้โยงเส้น
3. แบบเติมคำหรือแบบเติมข้อความ เป็นแบบฝึกที่มีข้อความไว้ให้ แต่จะเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้เรียนเติมคำหรือข้อความที่ขาดหายไป ซึ่งคำที่นำมาเติมอาจให้เติมอย่างอิสระหรือกำหนดตัวเลือกให้เติมก็ได้
4. แบบหลายตัวเลือก เป็นแบบฝึกเชิงแบบทดสอบ โดยมี 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นคำถาม ซึ่งจะต้องเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์ชัดเจน ส่วนที่ 2 เป็นตัวเลือก คือคำตอบซึ่งอาจมี 3-4 ตัวเลือกก็ได้ ตัวเลือกทั้งหมดจะมีตัวเลือกที่ถูกที่สุดเพียงตัวเดียวส่วนที่เหลือเป็นตัวลวง
5. แบบอัตนัย คือความเรียงเป็นแบบฝึกที่มีตัวคำถาม ผู้เรียนเขียนบรรยายตอบอย่างเสรี ไม่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดในเรื่องเวลา อาจใช้ในรูปคำถามทั่วไปหรือเป็นคำสั่งให้เขียนเรื่องราวต่างๆ กำหนดเวลาที่จะใช้ในแบบฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสมก็ได้

3.3.4 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

กุศยา แสงเดช (2545) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว

2. เหมาะสมกับวัยระดับชั้นของผู้เรียน
3. มีคำชี้แจงสั้นๆ เพื่อให้เข้าใจง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม
5. มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
6. ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้
7. มีให้เลือกตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
8. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองแบบฝึกควรมีหลาย

รูปแบบ

9. ควรใช้ภาษาง่ายๆ ฝึกให้คิดและสนุกสนาน

นอกจากนี้ อารีย์ วาสนอำนวนย (2545) ได้กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ คือ การสร้างต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยา ควรสร้างให้สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียนและควรจัดเนื้อหาให้สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียนและควรจัดเนื้อหาให้สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียนที่เรียนมาแล้ว ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เวลาอย่างเหมาะสมกับแบบฝึกนั้นๆ ทั้งนี้หากจะมีคำชี้แจงก็ควรสั้นๆ และใช้ภาษาที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ แบบฝึกควรมีลักษณะที่ทำให้ทลายความสามารถ ดึงดูดความสนใจที่จะทำ การสร้างแบบฝึกควรมีหลากหลายรูปแบบเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ควรมีราคาถูกหาง่าย สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

วรสุดา บุญยไวโรจน์ (2536) กล่าวแนะนำให้ผู้สร้างแบบฝึกได้ยึดลักษณะของ แบบฝึกที่ดี ไว้ดังนี้

1. แบบฝึกที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ สิ่งหรือตัวอย่างแสดงวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับปรุงได้ง่าย เหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองได้ถ้าต้องการ
2. แบบฝึกที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึกลงทุนน้อย ใช้ได้นานและทันสมัยอยู่เสมอ
3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหัดควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน
4. แบบฝึกหัดที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่องๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไปแต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่น่าเบื่อหน่ายในการทำ และเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ
5. แบบฝึกที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดคำตอบให้ แบบให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความ หรือรูปภาพในแบบฝึกหัด ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และตรงกับความสนใจของนักเรียน เพื่อว่าแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจะได้ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ที่ว่า เด็กมักจะเรียนรู้ได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ
6. แบบฝึกหัดที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้า

รวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อยๆหรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องนั้นๆมากยิ่งขึ้น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

7. แบบฝึกหัดที่ดี ควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างในหลายๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ ฯลฯ ฉะนั้นการทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับ ตั้งแต่ง่าย ปานกลางจนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งเด็กเก่ง กลางและอ่อน จะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนประสบผลสำเร็จในการทำแบบฝึกหัด

8. แบบฝึกหัดที่ดี ควรสามารถเร้าความสนใจของนักเรียนได้ตั้งแต่หน้าปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย

9. แบบฝึกหัดที่ดีควรได้รับการปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือเรียนอยู่เสมอและควรใช้ได้ดีทั้งในและนอกห้องเรียน

10. แบบฝึกหัดที่ดีควรเป็นแบบฝึกหัดที่สามารถประเมิน และจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้ด้วย

ชั้นชัย มหาโพธิ์ (2535 : 20) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรประกอบด้วย

1. มีเนื้อหาที่ตรงกับจุดประสงค์
2. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับหรือความสามารถของนักเรียน
3. มีภาพประกอบ มีการวางฟอร์มที่ดี
4. มีที่ว่างเหมาะสมสำหรับฝึกเขียน
5. ใช้เวลาที่เหมาะสม
6. ทำทลายความสามารถของผู้เรียนและสามารถนำไปฝึกด้วยตนเองได้

บรู๊ค (Brook. 1964 : 212-215) ได้เสนอรูปแบบฝึกไว้หลายชนิดที่เป็นประโยชน์ในการฝึกทักษะทางภาษา มีดังต่อไปนี้

1. การเลียนคำ (Repetition) ฝึกโดยให้นักเรียนเลียนแบบครู
2. การเปลี่ยนโครงสร้างของประโยค (Transformation)
3. การแทนที่ของคำโดยเปลี่ยนคำนามเป็นสรรพนาม (Replacement)
4. แต่งบทโต้ตอบ (Rejoinder) ให้นักเรียนแต่งประโยคโต้ตอบประโยคที่กำหนดให้

กำหนดให้

5. การเรียบเรียงข้อความใหม่ (Restatement) หรือหาข้อความมาเติม

จากรูปแบบลักษณะของแบบฝึกที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่ามีหลากหลายลักษณะ ผู้สร้างแบบฝึกเองจะต้องเลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกนั้นๆว่าเราต้องการที่จะฝึกทักษะใดกับนักเรียน เนื้อหาสาระสำคัญของหลักสูตร วัยของผู้เรียน ทั้งนี้จะยึดหลักการพัฒนาการของผู้เรียน เพื่อให้ได้แบบฝึกทักษะที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.4.1 งานวิจัยในประเทศ

วิไลรัตน์ วสุรีย์ (2545) ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น ในรายวิชา อ 0112 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น มีค่าเท่ากับ 87.80/80.50 2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3. นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

อรชร วงษ์ษา (2548) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสานเป็นสื่อ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2) กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังสิ้นสุดการทดลองวงจรตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสานเป็นสื่อ มีจำนวนนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 77.14

สุจิตรา ศาสตราวาท (2541) อ้างถึงใน รุ่งวนา สุกจิตต์, (2545) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในชั้นเรียนที่มีการสอนแบบสื่อสารโดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 15 คน กลุ่มควบคุม 15 คน ทำการสอนแบบสื่อสารที่มีนิทานเป็นองค์ประกอบ จำนวน 3 เรื่อง ในกลุ่มทดลองส่วนกลุ่มควบคุมทำการสอนตามคู่มือครู นิทานที่เลือกใช้เป็นนิทานของชนชาติอื่น มีการสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าแนวทางการเรียนการสอนแบบสื่อสารโดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบ เป็นแนวการสอนที่ดี มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนมีความก้าวหน้าและพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน จากการสังเกตพฤติกรรมในขณะที่เรียนพบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีการแสดงพฤติกรรมที่อยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม ทั้งนี้เพราะนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสนใจชื่นชอบทำให้สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ดี

วิไลลักษณ์ ลาจันติก (2548) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือการ์ตูนประกอบบทเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือการ์ตูนประกอบบทเรียนส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์ในการช่วยเหลือกัน ในการเรียนรู้ และหนังสือการ์ตูนได้ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้เกิดความกระตือรือร้นและเข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น ผลการทดสอบผู้เรียนพบว่านักเรียนมีการพัฒนาทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษในด้านทักษะการอ่านออกเสียงคิดเป็นร้อยละ 68 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดและด้านทักษะการอ่านในใจ นักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ด้านความคิดเห็นพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือการ์ตูนประกอบบทเรียนในทุกๆ ด้าน

4.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ลอเรย์ (Lawrey. 1978 : 817-A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนระดับ 1 ถึงระดับ 3 จำนวน 87 คน พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนหลังการทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนการทดสอบก่อนการทำแบบฝึกทักษะ

แมคพิก (Mcpeake. 1979 : 7199-A) ได้ศึกษาผลการเรียนจากแบบฝึกอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่เริ่มศึกษาจนถึงความในการอ่านและเพศที่มีต่อความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าแบบฝึกช่วยปรับปรุงความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนทุกคน แต่เวลา 12 สัปดาห์ไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ ในการสะกดคำไปสู่คำใหม่ที่ยังไม่ได้ศึกษา และคะแนนนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้การอ่านยังมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการสะกดคำ

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สำคัญสำหรับนักเรียน ทำให้นักเรียนสนใจทเรียน เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจบทเรียนได้เร็ว ทำให้การสอนของครู การเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพและนักเรียนมีพัฒนาการทักษะทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษการอ่านและการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการท่องเที่ยวจังหวัดเลย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยลำดับขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การจัดกระทำข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในเรื่องนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเลยพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 จำนวน 293 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเลยพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (โดยเลือกจากนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับ 0-1.5)

3.2 เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนเรื่องการท่องเที่ยวจังหวัดเลย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 2 ชุด
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ

3.3 วิธีการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.3.1 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

3.3.1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3.3.1.3 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเลยพิทยาคม กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-3)

3.3.1.4 ศึกษาแนวการสร้างแบบฝึกทักษะ

3.3.1.5 วิเคราะห์เนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายภาค

3.3.1.6 จัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 2 เล่ม

3.3.1.7 นำร่างฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

จำนวน 3 ท่าน

3.3.1.8 นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะแล้ว

นำไปจัดพิมพ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.3.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.3.2.1 กำหนดน้ำหนักข้อสอบ

3.3.2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัย ซึ่งมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของเนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 1 ชุด

3.3.2.3 นำร่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

จำนวน 3 ท่าน

3.3.2.4 นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วนำไปจัดพิมพ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 16 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.4.2 ดำเนินการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยสอนเนื้อหาตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยสอนอ่านและเขียน เรื่อง การท่องเที่ยวจังหวัดเลย

3.4.3 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 16 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.4.4 ตรวจสอบผลการทดสอบแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้อามาหาความถี่แล้ววิเคราะห์ บรรยายเป็นความเรียง ประกอบตาราง โดยเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละ ระหว่างการทดสอบครั้งแรกกับครั้งหลังของกลุ่มตัวอย่างและเปรียบเทียบคะแนนการทำแบบฝึกทักษะกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างดำเนินการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการท่องเที่ยวจังหวัดเลย แล้วได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเลยพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ได้วิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum D$	แทน	ผลบวกของผลต่างของคะแนนครั้งหลังกับครั้งแรก
$\sum D^2$	แทน	ผลบวกของผลต่างของคะแนนครั้งหลังกับครั้งแรกที่แต่ละตัว ยกกำลังสอง

4.2 ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 คะแนนจากการทดสอบย่อยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการท่องเที่ยวจังหวัดเลย

4.2.2 ผลการหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 คะแนนจากการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการท่องเที่ยวจังหวัดเลย ผู้รายงานได้ทำการทดสอบย่อยทุกชั่วโมงหลังจากสอนโดยใช้สื่อประกอบการสอนได้ผลตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 คะแนนจากการทดสอบตามแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการท่องเที่ยวจังหวัดเลย

แบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 1	20	260	16.25	81.25
แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 2	20	265	16.56	82.80
รวม	40	525	32.81	164.05
เฉลี่ย			16.41	82.03

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนจากการทดสอบย่อยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการท่องเที่ยวจังหวัดเลย มีคะแนนเฉลี่ย 16.41 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.03 ของคะแนนเต็ม ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

เลขที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30)	ผลต่าง ของคะแนน (D)	ผลต่าง ยกกำลังสอง (D) ²
1	18	29	11	121
2	16	27	11	121
3	12	22	10	100
4	14	26	12	144
5	8	28	20	400
6	16	26	10	100
7	12	26	14	196
8	16	28	12	144
9	10	22	12	144
10	9	20	11	121
11	13	21	8	64
12	12	25	13	169
13	11	23	12	144
14	8	19	11	121
15	11	23	12	144
16	9	24	15	225
รวม	195	389	194	2458
$\bar{X}$	12.19	24.31	12.13	153.63
S.D.	3.10	3.03	2.66	75.86
ร้อยละ	40.63	81.04	40.42	512.08

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนจากการทดสอบเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการท่องเที่ยวจังหวัดเลย
ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนเรียน เป็นตามเกณฑ์
ที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการท่องเที่ยวจังหวัดเลย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนเรื่อง การท่องเที่ยวจังหวัดเลย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีคุณภาพตาม เกณฑ์ 80/80

5.1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึก ทักษะการอ่านและการเขียนเรื่องการท่องเที่ยวจังหวัดเลย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

5.2 ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในเรื่องนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 ,3/5, 3/6, 3/7, 3/8, 3/9 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเลยพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 จำนวน 293 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเลยพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (โดยเลือกจากนักเรียนที่มีผลการเรียน ระดับ 0-1.5)

5.3 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามประเด็นที่ศึกษา ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการท่องเที่ยวจังหวัดเลย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.03/81.04 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนเรื่องการท่องเที่ยว จังหวัดเลย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อทักษะการอ่านและการเขียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการท่องเที่ยวจังหวัดเลย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.03/81.04 ซึ่ง

สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 82.03 และได้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 81.04 สื่อที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการท่องเที่ยวจังหวัดเลย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลรัตน์ วสุรีย์ (2545) ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น ในรายวิชา อ 0112 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น มีค่าเท่ากับ 87.80/80.50 และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 สื่อที่พัฒนานี้ยังสามารถพัฒนาต่อไปให้สมบูรณ์มากขึ้นอีกโดยการวิเคราะห์กระบวนการที่นำมาใช้ในการเรียนรู้และเสริมสร้างคุณลักษณะ เก่ง ดี มีสุข แก่นักเรียนตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้

5.4.2 สำหรับครูในการนำสื่อมาใช้ต้องศึกษารายละเอียดของการใช้ ขั้นตอนการใช้ และต้องให้สอดคล้องกับแผนการเรียนรู้ และควรเตรียมการสอนมาล่วงหน้า และไม่จำเป็นต้องใช้กระบวนการสอนตามที่กล่าวมาทั้งหมด

บรรณานุกรม

- กมลวัฒน์ ครูทแก้ว. การเดาศัพท์จากบริบทเพื่อความสามารถในการอ่านเร็ว. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. “เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ.” ในชุดการฝึกอบรมการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์คุรุสภา, 2540.
- ฉวีวรรณ จ้อยจิตร. การพัฒนาแผนการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวคู่มือการจัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อม
ภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2541.
- ดวงเดือน แสงชัย. การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ทรงสิทธิ์ ทองจรัส. การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เกม. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2544.
- ทิพพดี อ่อนแสงคุณ. สื่อการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในกิจกรรมและสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับประถมศึกษา หน้า 6-8 , ประพนอม สุรัสวดี. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ธิดารัก ดาบพลอ่อน. “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ถ่ายเอกสาร, 2542.
- บันลือ พุกชะวัน. อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาแนวบูรณาการสอน. ไทยวัฒนาพานิช กรุงเทพมหานคร, 2522.
- ปราณี ชินกลาง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและที่เรียน
โดย
การสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม, 2537.
- พจนุกรมภาพ. อังกฤษ ไทย จีน : บริษัท จีเนียส บุค จำกัด 28/58 สามเสนใน พญาไท. กรุงเทพฯ.
- พิตรวัลย์ โกวิทที. การสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2521.

ภาวินี ทอนสูงเนิน. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองหมาก จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2543.

มานิต บุญประเสริฐ. "การสอนภาษาอังกฤษ". จันทรเกษม. 17 (4) : 9 ; กันยายน 2540.

รัตติกาล สุทธิสวัสดิ์กุล. การพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

5

โดยใช้การสอนแบบโครงงาน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : ถ่ายเอกสาร, 2545.

โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว. หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 2/2547 (ม.ป.พ.), 2547.

วราพันธ์ สุว่างเนตร. การศึกษาการทดลองสอนทักษะความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เทป โทรทัศน์ร่วมกับเทปบันทึกเสียง เปรียบเทียบกับการใช้เทปบันทึกเสียงแต่เพียงอย่างเดียว.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2530.

วิชาการ, กรม. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2545.

_____ . กรม. คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.

_____ . กรม. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพมหานคร: คุรุสภา ลาดพร้าว, 2542.

_____ . กรม. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา

ลาดพร้าว, 2545.

_____ . กรม. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2535.

สมยศ เม่นแยม. คู่มือครูไทยสอนภาษาอังกฤษ. (ม.ป.ท. : ม.ป.พ.), 2530.

สกุลรัตน์ กมุทมาศ. กิจกรรมปฏิบัติการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด. สำนักพิมพ์ประสานมิตร : กรุงเทพฯ, 2546.

เสมอจิต สัจปิยะนิกุล. Basic English : สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ, 2549.

สุนีย์รัตน์ ชังธาดา. ภาษาอังกฤษแนวใหม่ ป.5 : กรุงเทพฯ เดอะบุคส์, 2548.

สุปรียา มาลากาญจน์. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช, 2528.

สุภัทรา อักษรานุกรเคราะห์. การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

_____ . การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สุมิตรรา อังวัฒนากุล. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์

- มหาวิทยาลัย, 2535.
- _____ . **วิธีสอนภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- _____ . **วิธีสอนภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- โสภิตา ไตรไรร. **การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.** มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, 2557.
- วินัย พัฒนรัฐ. **แบบเรียนมาตรฐานภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5** กรุงเทพฯ : ประสานมิตร, 2541.
- อรพิน พจนานนท์. **การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษา.**
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2537.
- อุบลวรรณ ปรงวนิชพงษ์. **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการอ่านให้คล่อง.** ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2551.
- อุบลวิมล รอนยุทธ์. **การสร้างและประเมินประสิทธิภาพชุดเสริมทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2535.

Carroll, Brendan J. **Testing Communicative Performance.** Oxford : Oxford Performance Press, 1982.

Drune Donn. **Teaching oral English.** Essex : Longman Group UK. Ltd., 1987.

Mcpeake. Poyce Guinta. **The Effects of Orical syatcmatit Study Worksteets, Reading**

Level and Sex on The Spelling Aehievement of Sixth Grads Students,

Disscrtation Abstracts International. 39 (12): 1799 – A; June, 1979.

Schwendinger. James Rea, “ **A Study of Modality of Inferences and Their Relationship**

to Spelling Achievement of Sixth Grads Students,” Resoures in Education. 12

(12): 51; December. 1977.

Scott, Roger. “**Speaking” Communication in the Classroom.** ed. By Keith Johnson and

Keith Morrow : Longman Group Ltd., 1980.

Widdowson. H. **Teaching Language Communication.** Oxford : Oxford University Press, 1983.

ภาคผนวก

	CAR 4 : การวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
		ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเลยพิทยาศ คม

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ 23201 เรื่อง การท่องเที่ยวจังหวัดเลย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน
ชื่อผู้รายงาน	นางสิริจรรยา ราชแข็ง
ปีที่รายงาน	ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562
ลักษณะงาน	การปฏิบัติงานในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชา ภาษาอังกฤษ อ 23201 เรื่อง การท่องเที่ยวจังหวัดเลย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4, 3/5, 3/6, 3/7, 3/8, 3/9 โดยใช้ชุดฝึกทักษะ ทักษะการประเมินผลก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 12.19 และค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 3.10 ส่วนการประเมินผลหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 24.31 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 3.03 และเมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย t-test พบว่ามีค่า t-test = 16.41 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงกล่าวได้ว่าการ ประเมินผลหลังเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าการประเมินผลก่อนเรียนและมีความเชื่อมั่นได้ 95%

โดยสรุปแล้วที่พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อ 23201 เรื่อง การท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4, 3/5, 3/6, 3/7, 3/8, 3/9 โดยใช้ชุดฝึกทักษะพบว่า ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน มีค่าเท่ากับ 82.03/81.04 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.03 แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ สามารถส่งเสริมสมรรถภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนได้ โดยเป็นการช่วยฝึกให้นักเรียนมีผลการเรียนสูงขึ้น

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง	4
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	15
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	17
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย	20
บรรณานุกรม	22
ภาคผนวก	25

ชุดแบบฝึกทักษะ

แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้อำนวยการ ที่ให้ครูทำการศึกษาวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เรื่อง การการอ่านและเขียนการท่องเที่ยว วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ 23201 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4, 3/5 ,3/6, 3/7, 3/8 , 3/9 จำนวน 293 คนโดยใช้แบบฝึกทักษะ(CAR4) ขอขอบคุณคณะกรรมการงานวิจัยในโรงเรียน ที่อำนวยความสะดวกในการจัดทำงานวิจัยในครั้งนี้

รายงานการวิจัย
การพัฒนาชุดฝึกทักษะ: CAR 4
(Classroom Action Research 4)
เรื่องการทำทอเทียน
วิชาภาษาอังกฤษ(อ23201) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

นางสิริจรรยา ราชแข็ง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนเลยพิทยาคม อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19